

Mottakere iht. liste

Oslo, 16.12.2024

Deres ref.:
2022/6847Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2023/2073Saksbehandlere:
Inger Lise Nerland Bråte

Avgjørelse i klagesak om tillatelse til Miljøfôr Norge AS Karmøy

Miljødirektoratet viser til klagen fra nabo Rune Pettersen på Statsforvalteren i Rogaland sitt vedtak av 17.03.2023. Klagesaken ble oversendt fra Statsforvalteren 05.05.2023. Vi viser også til ytterligere informasjon om saken oversendt fra Statsforvalteren 20.06.2024, 04.09.2024, 08.10.2024 og 12.12.2024 i tillegg til møte mellom Miljøfôr og Miljødirektoratet 12.12.2024.

Vedtak

Miljødirektoratet endrer Statsforvalteren i Rogaland sitt vedtak. Miljøfôr Norge AS Karmøy får avslag på søknad om tidsubegrenset tillatelse, jf. forurensningsloven § 11. Vi gir imidlertid tidsbegrenset tillatelse til virksomhet frem til 01.06.2025.

Vedtaket er truffet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 fjerde ledd. Dere kan ikke klage på vedtaket jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Bakgrunn for saken

Miljøfôr Norge AS Karmøy er lokalisert på Torvastad i Karmøy kommune. Virksomheten produserer biosubstrat ved å ta imot organisk avfall (matavfall) fra husholdninger og næringsliv. Biosubstratet sendes videre for å brukes i biogassproduksjon.

Miljøfôr varslet i januar 2018 Statsforvalteren om at anlegget ville bli flyttet til nåværende lokalitet, Litlasundvegen 110 på Torvastad. De informerte om at produksjonen ville være identisk med den som ble drevet på forrige lokalitet på Avaldsnes; som et lukket system uten utslipp til ytre miljø og i henhold til godkjenning fra Mattilsynet. Statsforvalteren bekreftet overfor Miljøfôr at de, heller ikke etter flytting, trengte tillatelse etter forurensningsloven § 11.

Området er regulert til industri, men ligger tett mot boligbebyggelse. På bakgrunn av naboklager og tilsyn ved virksomheten ble det i 2022 klart at bedriften måtte søke om tillatelse etter forurensningsloven § 11 for å kunne drive lovlig. Statsforvalteren ba bedriften om å sende inn opplysninger som var nødvendige for å vurdere hvordan virksomhetens utslipp burde reguleres. Søknaden ble innsendt 04.10.2022.

Søknaden ble sendt på offentlig høring. Her kom det frem at naboer mener at lukten fra bedriften er uutholdelig og påvirker deres sosiale liv, og at det er verst i de varmeste månedene. Blant naboene er det også en barnehage som påvirkes av luktutslippene. Barnehagen ligger mindre enn 500 meter i luftlinje fra anlegget, og barnehagen er bekymret for barnas helse. Kommunen foreslo i sin høringsuttale at det burde stilles ytterligere krav om at lossing bør skje innen en viss tidsramme og at all håndtering av avfall skal skje innendørs/under tak og med lukket port. Kommunen anbefalte også nye luktanalyser utført over flere dager og med ulikt vær og driftsforhold.

Statsforvalteren i Rogaland ga i vedtak 17.03.2023 Miljøfôr Norge AS Karmøy tillatelse etter forurensningsloven § 11 til mottak, lagring og forbehandling av matavfall for produksjon av biosubstrat. Tillatelsen fastsetter at bedriften kan ta imot inntil 10 000 tonn matavfall per år. Tillatelsen som ble gitt var tidsbegrenset.

Det er satt vilkår i tillatelsen for å redusere luktutslipp. Det skal ikke lagres avfall utover anleggets fysiske kapasitet med de mengder som anlegget kan behandle i løpet av én arbeidsdag, og maksimal lagring for biosubstrat er til enhver tid 400 tonn. Det er også satt vilkår om driftstid, utslipp til vann og luft, støy og luktutslipp.

Det ble satt særskilte krav i tillatelsen for å redusere luktutslipp:

- Mottak og behandling (punkt 3.1): port skal lukkes når avfallsbeholdere/søppeldunker tømmes
- Lagring av avfall og biosubstrat (punkt 3.2): innendørs lagring i lukkede avfallsbeholdere innendørs og at biosubstrat skal lagres på tank.
- Tekniske krav til anlegget (punkt 3.3): bedriften må ha en renseinnretning og rutiner for drift og vedlikehold av disse. Miljøfôr må også fortløpende vurdere byggetekniske forbedringer for å redusere luktutslipp
- Lukt (punkt 5): diverse krav for å begrense luktulempen i omgivelsene mest mulig, for eksempel luktrisikovurdering, forebyggende tiltak, driftsplan, lukthåndteringsplan, kommunikasjonsplan og klageregistering.

Klagers argumenter

Rune Pettersen, heretter omtalt som klager, viser til at naboer over mange år har vært plaget av luktutslipp fra virksomheten og at det er stort lokalt engasjement for saken. Det var blant annet en underskriftskampanje i september 2022 hvor det ble samlet inn 542 underskrifter. Klager mener at mange flere ville ha skrevet under dersom de hadde anledning, som barn og eldre.

Klager mener også at Statsforvalteren sitt vedtak strider med forurensningslovens formål, ved at ulempene ved utslippene fra virksomheten er større enn fordelene. Klager mener også at selskapet er useriøst og at de har drevet ulovlig i årevis uten utslippstillatelse.

Klager er i utgangspunktet uenig i at virksomheten bør ha utslippstillatelse, men mener at utslippstillatelsen som er gitt bør inneholde ytterligere vilkår;

- at all lossing må skje innendørs
- at det blir et krav om rensing av luktutslipp fra båt ved lastning

Klager mener at det bør komme strafferettslig forfølgelse og bøter til eierne av selskapet.

Merknader til klagen fra Miljøfôr Norge AS Karmøy

I svar gitt 19.04.2023 stiller bedriften seg kritisk til klagen og kjenner seg ikke igjen i beskrivelsen fra klager. Bedriften mener at de allerede følger Statsforvalteren sitt vedtak. De mener også at luktproblematikken allerede er under forbedring, og at det arbeides med ytterligere forbedringer på anlegget i tråd med anbefalingene fra Statsforvalteren.

Statsforvalterens merknader til klagen

Statsforvalteren forstår det slik at klager, og mange andre naboer, ikke ønsker at bedriften skal få lov til å drive med dagens virksomhet, med de utslippene det innebærer.

Anførsler knyttet til forurensningsloven §§ 1 og 2

Statsforvalteren mener at de har behandlet saken i henhold til gjeldende forvaltningsrett og at målet med tillatelsen er å begrense forurensning og oppnå en tilfredsstillende miljøkvalitet. Luktutslippet fra virksomheten skal, jf. forurensningslovens formål, ikke være helseskadelig eller til sjenanse for nabobebyggelse. Statsforvalteren mener at de har regulert bedriften likt som annen biologisk avfallsbehandling og næringsmiddelindustri med utslipp av lukt, med strengere krav om lagring og driftstid. Statsforvalteren har også, i tråd med forurensningslovens § 2, tatt med i vurderingen at Miljøfôr er en avfallsaktør som bidrar med gjenvinning av organisk avfall.

Anførsler knyttet til vurdering av klagers konkrete forslag til krav

Statsforvalteren kommenterer de to konkrete forslag til krav slik:

1) *Innendørs mottak av alt avfall*

Statsforvalteren er i utgangspunktet enig med klager, men at det trolig ikke lar seg gjøre på tomten at større vogntog kan innlemmes innendørs. Bedriften er imidlertid bedt om å utføre tekniske tiltak og utrede muligheten for å lukke mottaket på andre måter. Det er, ifølge Statsforvalteren, ikke utenkelig at det kan komme slike krav basert på vurderingen.

2) *Krav til rensing av lukt ved lasting av båt*

Her mener Statsforvalteren at de ikke har anledning til å regulere luktutslipp fra selve skipet i tillatelsen, men at dette ansvaret ligger på bedriften og deres internkontroll.

Statsforvalteren ønsker med oversendelsen at Miljødirektoratet skal vurdere saken og gi best forvaltningsskikk for regulering og oppfølging av bedrifter med problematiske luktutslipp.

Merknader fra Miljøfôr i klagesaksbehandlingen

Miljødirektoratet hadde møte med Miljøfôr 12. desember 2024 hvor tema var klagesaksavgjørelsen. Miljøfôr fremhevet særlig:

- 1) Det er ikke nødvendigvis deres virksomhet som er skyld i all luktutslipp i området og som er grunnen til alle klager. De viser blant annet til at det er en virksomhet som driver behandling av fiskerester åpent omtrent 1 km i luftlinje unna.
- 2) Nærmeste nabo er ikke plaget av lukt.
- 3) Kommunelegen har vært der, og kommunelegen synes ikke det var noe lukt fra virksomheten.
- 4) De har ikke hatt klager på lukt på seks uker. De mener at dette har med å gjøre at de nå tilsetter jernoksidhydroksid direkte inn i massene.
- 5) De har lukket avviket fra siste tilsyn, og viser til tilsvaret datert 06.09.2024. Her foreligger det blant annet en luktrapport fra leverandøren av renseanlegget.

Videre påpeker bedriften at nedleggelse av Miljøfôr avd. vest vil påvirke hele selskapet. De har investert mye penger på virksomheten i Karmøy og dette vil, ifølge bedriften, kunne påvirke øvrig drift av selskapet. I e-post mottatt 16.12.2024 opplyser videre bedriften at de har investert mange millioner på anlegget, og at nedleggelse kan ramme over 60 arbeidsplasser.

Miljødirektoratets vurderinger

Innledning

Rune Pettersen anses å ha rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven § 28, og for å ha fremsatt klagen innen utløpet av klagefristen, jf. forvaltningsloven §§ 29-30. Klager er nabo og bor omtrent 50 meter fra anlegget.

Miljødirektoratet skal som klageinstans se til at Statsforvalteren i Rogaland under behandlingen av saken har fulgt de lover, forskrifter og saksbehandlingsregler som gjelder på området. Vi er klageinstans i saken, og ved klagesaksbehandling skal klageinstansen legge til grunn de faktiske forholdene som foreligger på tidspunktet for klagesaken, se forvaltningsloven § 34 andre ledd om "nye omstendigheter".

Når forurensningsmyndigheten avgjør om en tillatelse til forurensende virksomhet skal gis, skal den legge vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket, sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket ellers vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 siste ledd. For ordens skyld nevner vi at lukt kan være forurensning fordi det skyldes tilførsel av "stoff, væske eller gass til luft" som kan være til skade eller ulempe for miljøet, jf. forurensningsloven § 6.

Vi vil først tematisk gå gjennom de spørsmål som saken reiser. Deretter vil vi gjøre en samlet vurdering.

Om tillatelse til virksomhet som har luktproblematikk

Ifølge veileder TA-3019/2013 (veileder om Regulering av luktutslipp i tillatelser etter forurensningsloven) skal det legges vekt på beliggenheten til bedriften og om luktrisikovurderingen gir et realistisk bilde av den luktbelastningen virksomheten forårsaker i nærmiljøet. Det må vurderes om alle kilder til luktgenerering er tatt hensyn til og om det er gitt et realistisk estimat for hvor ofte lukthendelsene vil inntreffe, og hvilken konsekvens hver hendelse

vil få. Luktrisikovurdering skal vurdere risiko for lukt ikke bare fra normal aktivitet, men også ved uønskede enkelthendelser, aktiviteter og prosesser.

Dette henger sammen med kravet om at saker skal være så godt opplyst som mulig, jf. forvaltningsloven § 17 første ledd. Der lukt er hovedproblematikk med tanke på forurensning, bør det vurderes om en ev. tillatelse skal gis for en periode (tidsbegrenset), kombinert med et utredningskrav. Dette gir et bedre grunnlag for å vurdere en tillatelse uten tidsbegrensning. I motsetning til annen forurensning, kan det være særlig vanskelig å vurdere støy og lukt før en virksomhet er i gang. Miljødirektoratet anbefaler derfor at det først eventuelt gis en tillatelse til testproduksjon, midlertidig, for i det hele tatt å kunne vurdere forurensningens effekt (luktplager), før det vurderes om virksomheten kan fortsette *uten* tidsbegrensning.

Bedriftens beliggenhet

Kommunen har regulert området til industri. Planers arealformål og ev. hensiktsmessigheten av disse, er ikke relevant for miljøforvaltningen sin vurdering: Forurensningsmyndigheten skal i den forbindelse kun se til at en tillatelse ikke er i strid med endelig plan, jf. forurensningsloven § 11 fjerde ledd.

For virksomheter med forventet luktutslipp er beliggenhet likevel en av de viktigste faktorene som må vurderes før tillatelse eventuelt kan gis og vilkår kan fastsettes. Med en avstand fra bedriften til nærmeste nabo på omtrent 50 meter, vil det nærmest være umulig for bedriften å overholde kravet til luktutslipp (se mer om luktkravet nedenfor). Fysiske begrensninger (lite område) gjør dessuten at det er krevende å gjøre tilstrekkelig byggetekniske utbedringer som kan redusere luktbelastningen, som for eksempel mottak av avfall fra større biler innendørs.

Selv om bedriftens beliggenhet er i tråd med kommunens arealplanlegging, så er den for denne type virksomhet problematisk med tanke på luktfurensning. Sagt på en annen måte, den samme virksomheten kan antakelig finne sted i et annet område, hvor det ikke er naboer så tett på.

Luktrisikovurderingen

En luktanalyse gir kun et øyeblikksbilde, og derfor er det vesentlig å sikre at luktanalysen er så representativ som mulig. Det er viktig at luktanalysen tar hensyn til alle luktkilder og utføres på representative tidspunkt. I denne saken ligger det kun til grunn én luktanalyse med tilhørende spredningsberegning, hvor prøvetakingen ble utført i november 2021. Dette er den tiden på året hvor det er minst luktplager. Det ble tatt ni prøver fra fire prøvepunkter innenfor et tidsrom på omtrent 3,5 timer. Resultatet fra analysen viste at det var en liten til middels luktrisiko ved lukket port for de mest berørte naboene, men at det var sannsynlig at naboer kan fornemme lukt ved lukket port. For åpen port er det beregnet stor luktrisiko for de mest berørte naboene.

Analysefirmaet påpeker at målingene kun gir et øyeblikksbilde på den aktuelle prøvetakingsdagen, og at det derfor kan være en større luktrisiko i de varmere månedene. Dette underbygges av den omfattende mengden klager i saken (se nedenfor). Det indikerer at luktanalysen som er utført ikke gir et realistisk bilde av luktbelastningen. Miljødirektoratet oppfatter at dersom luktanalysen hadde blitt utført i måneder med mest luktpotensiale, ville

beslutningsgrunnlaget for å vurdere om tillatelse skal gis og hvilke vilkår som skulle stilles, vært annerledes.

Bedriftens oppfølging av tillatelsen

Gjentakende avvik

Statsforvalteren har utført to tilsyn med virksomheten etter at de fikk tillatelse. Det har blitt registrert avvik ved begge tilsyn knyttet til internkontroll og lukt. I tilsynet fra 2023 påpekte Statsforvalteren at luktrisikovurderingen til bedriften ikke var tilstrekkelig, og at virksomheten ikke bruker klagen de mottar som et utgangspunkt for å forbedre driften. Bedriften fikk også avvik for brudd på luktkravet. For tilsynet i 2024 ble de samme avvikene avdekket, og blant annet er ikke risikovurderingen oppdatert siden forrige tilsyn. Dette viser at avviket fra 2023 tilsynet ikke er blitt lukket.

I 2024 fikk bedriften igjen avvik for utilstrekkelig internkontroll begrunnet med manglende risikovurdering, klagehåndtering, driftslogg, handlingsplan og løpende vurdering av tiltak mot lukt. Flere viktige momenter er ikke vurdert skriftlig og Statsforvalteren kunne igjen ikke se at konkrete lukthendelser førte til tiltak. Bedriften fremhevet i møte 12. desember 2024 at de har lukket avvikene fra siste tilsyn (punkt 5 under "Merknader fra Miljøfôr under klagesaksbehandling") og påpeker at Miljødirektoratet ikke har tatt hensyn til disse dokumentene. Det stemmer ikke da disse dokumentene er hensyntatt. Miljødirektoratet vurderer den innsendte dokumentasjon som utilstrekkelig for å kunne si at avvikene er lukket. Blant annet så mener vi at luktrapporten som det vises til ikke er utført av en uavhengig tredjepart, siden de er leverandør av renseanlegget.

Luktkravet er ikke overholdt

Et sentralt punkt fra klager var krav om luktreducerende tiltak ved lasting til båt. Statsforvalteren opplyste i juni 2024 at bedriften hadde endret transport av biosubstratet fra skip til å nå bli transportert via vei. Derfor har ikke dette punktet vært en vesentlig del av vår vurdering, da det ikke lenger er relevant for saken. Vi anser at luktblastningen, selv etter denne omleggingen, ikke ser ut til å ha endret seg vesentlig.

Luktkravet i tillatelsen skal påse at omkringliggende omgivelser begrenses mest mulig og aldri over grenseverdien for lukt på 1 ouE/m³, som er angitt som maksimal månedlig 99 prosent timefrakt. Kravet til luktutslipp er stilt som en immisjonsgrense, det vil si luktblastningen hos naboer. Konsentrasjonskravet kan maksimalt overskrides syv timer i måneden.

Det har siden våren 2021 vært mange klager på lukt, både fra enkeltpersoner, men også fra representanter fra nærliggende barnehage. Miljødirektoratet har gjennomgått klageappen for 2024 som er oversendt fra Statsforvalteren, for å vurdere om luktkravet i tillatelsen er etterlevd. Per 30. september 2024 var det kommet inn 180 unike klager fordelt på 76 dager i 2024. Det er en økning i klager utover året, med en stor topp i mai med 64 ulike klager fordelt på 17 dager. Det kommer ikke alltid frem i klagen om hvor mange timer luktblagen har pågått, men noen

indikerer lukt hele dagen. Noen av enkeltklagene gjelder for flere dager. Basert på klageleggen vurderer Miljødirektoratet at det med stor sannsynlighet har vært lukt hos naboer mer enn syv timer per måned, særlig for visse måneder, og at luktkravet dermed ikke er overholdt.

Bedriften fremhevet i møte 12. desember 2024 at de nærmeste naboene ikke er plaget av lukt (punkt 2 under "Merknader fra Miljøfôr under klagesaksbehandling"). Vi legger imidlertid til grunn informasjonen fra Statsforvalteren og klager som er kommet inn. Videre påpekte bedriften at kommunelegen hadde vært på besøk og ikke kjent lukt (punkt 3 under "Merknader fra Miljøfôr under klagesaksbehandling"). Det tilbakeviser derimot representant fra Miljørettet helsevern i Karmøy kommune i telefonsamtale med Miljødirektoratet 12.12.2024. Vi har fått oversendt notat fra kommunelegens besøk hos bedriften den 18.09.2024. Leverandøren av renseanlegg var til stede hos bedriften samtidig som kommunelegen, og mens leverandør av renseanlegget sine målinger ikke detekterte lukt, rapporterte kommunelegen om sterk lukt.

Videre fremhevet bedriften at de ikke har hatt luktklager på 6 uker. Dette tilbakeviser Statsforvalteren basert på sin klageoversikt. Statsforvalteren var også i området 19.11.2024 og kjente tydelig lukt fra bedriften i nærområdet.

Gitt virksomheten som foregår på lokaliteten, samt lokalitetens beliggenhet (nært boligområde og barnehage) og egenskaper (det er trangt og vanskelig å gjøre tiltak, som nevnt over), vurderer vi at luktkravet i realiteten er vanskelig, om ikke umulig, å nå.

Luktkravet som er stilt, er vanlig for denne typen virksomheter. Ut fra beliggenheten, kan vi vanskelig se at det kan eller bør stilles noe mindre strenge krav enn det som er gjort. Når dette likevel ikke kan nås, vurderer vi luftforurensningen som uakseptabel.

Vi viser til at forurensningslovens formål jf. § 1 er å sikre en forsvarlig miljøkvalitet, slik at forurensninger og avfall ikke fører til helseskade eller går ut over trivselen. Vi viser videre til lovens retningslinje om at loven skal "nyttes for å oppnå en miljøkvalitet som er tilfredsstillende ut fra en samlet vurdering av helse, velferd, naturmiljøet, kostnader forbundet med tiltakene og økonomiske forhold", jf. forurensningsloven § 2 nr. 1.

Bedriften fremhevet i møte 12. desember 2024 at lukten ikke stammer fra deres virksomhet, se punkt 1 under "Merknader fra Miljøfôr under klagesaksbehandling". Etter vår vurdering er Miljøfôr sin virksomhet antakelig luktkilden og hovedårsaken til klagene. Dette er basert på informasjon fra Statsforvalteren om type lukt (matavfallslukt) og de konkrete avvikene de har avdekket under inspeksjoner. Det har også, ifølge Statsforvalteren vært få klager på virksomheten i Torvastad som behandler fiskeavfall og som Miljøfôr sikter til kan ha skyld i luktplagene.

Utilstrekkelig internkontroll

I saken kommer det frem at bedriften har manglende oppfølging av avvik, manglende evne til å lukke avvik og manglende dokumentasjon på effekter av tiltak. Vi viser til Statsforvalterens tilsynsrapport av 10.10.2023 og 06.09.2024.

En god internkontroll skal blant annet sikre at problemer blir oppdaget og tatt hånd om i tide. En klagelogg skal være et verktøy for å avdekke overtredelser. Sammen med bedriftens egen risikovurdering skal den brukes fortløpende til å håndtere avvik og vurdere om tiltak skal iverksettes. Dette skal dokumenteres skriftlig som en del av bedriftens internkontroll.

Bedriften sin luktrisikovurdering er, i 2024, fortsatt mangelfull. Til tross for at bedriften har gjennomført enkelte luktreducerende tiltak i senere tid, for eksempel innendørs sortering (uttak av ikke-biologisk fraksjon som plast) og utlating av restavfall og ionisk rensing av luft, så avdekker Statsforvalteren fortsatt avvik for samme forhold, noe som også gjenspeiler hvor krevende det er å drive denne type virksomhet på dagens lokalitet. Forholdene går på utilstrekkelig risikovurdering, klagehåndtering, driftslogg, handlingsplan og fortløpende vurdering av tiltak mot lukt basert på konkrete lukthendelser. Det er mangelfull skriftlig dokumentasjon på hvilke tiltak som gjennomføres basert på konkrete lukthendelser.

Bedriftens etterlevelse av regelverket har over lengre tid ikke vært god nok for å oppnå en akseptabel miljøkvalitet i nærområdet.

Samlet vurdering av om tillatelse skal gis

Når forurensningsmyndigheten vurderer om tillatelse skal gis, skal den vurdere de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket, sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket ellers vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 siste ledd.

Det er klart at virksomheten har fordeler. Særlig trekker vi frem at virksomheten bidrar med gjenvinning av organisk avfall som er en ønsket aktivitet og viktig for en sirkulær avfallshåndtering. I tillegg bidrar virksomheten med arbeidsplasser og verdiskaping. På søknadstidspunktet var det seks ansatte ved bedriften. I møte med bedriften 12. desember 2024 og i e-post av 16.12.2024 ble det videre fremhevet at en avvikling på Karmøy, vil kunne ha konsekvenser for driften også på andre lokaliteter.

Ulempene ved virksomheten er imidlertid mange. Saken har vist at mange er plaget av lukt fra virksomheten, og at dette har vedvart over tid. Forurensning er i utgangspunktet uønsket og ulovlig, og forurensningslovens formål og retningslinjer taler med tyngde mot at tillatelse gis.

Videre klarer virksomheten ikke å etterleve kravene som er stilt av Statsforvalteren som forurensningsmyndighet. Kravene som er stilt, er akseptable minstekrav for denne typen virksomhet, og må som et klart utgangspunkt overholdes for at Miljøfôr sin aktivitet kan finne sted på denne lokaliteten.

Etter vår vurdering er det ikke en akseptabel miljøkvalitet i området, som følge av omfattende luktplager som drøftet i avsnittet over om luktkravet. Samtidig ser vi at virksomheten ikke evner å lukke avvik og å rette seg etter de krav som er stilt.

Etter vår oppfatning er lokaliteten lite egnet for den virksomheten som finner sted der. Dette gjelder selv om området er regulert til industri, og virksomheten er i tråd med arealformålet. Det er videre vanskelig å skulle gjøre kompensierende og avbøtende tiltak på grunn av lokalitetens egenskaper. Det er kort avstand til berørte naboer, og eiendommen har begrenset med plass.

På denne bakgrunn finner vi at det er flere ulemper enn fordeler med virksomheten. Tillatelse etter forurensningsloven § 11 gis derfor ikke tidsbegrenset. Vi gjør derfor om Statsforvalterens vedtak.

Konsekvenser for bedriften

Selv om vi vurderer at virksomheten ikke kan finne sted på lokaliteten, jf. vurderingen over, er vedtaket svært inngripende overfor Miljøfôr Norge AS Karmøy. At tillatelse ikke gis tidsbegrenset betyr i praksis at dagens virksomhet må avvikles. Miljødirektoratet hadde som nevnt et møte med bedriften 12.12.2024. Her ble det blant annet fremhevet at et vedtak om ikke å få tidsbegrenset tillatelse, vil ha store konsekvenser for bedriften, og at det kan påvirke ikke bare denne lokaliteten, men selskapet som sådan.

Det er urealistisk og uforholdsmessig om en avvikling av virksomhet skal skje "over natten" på bakgrunn av en klagesak. Det er derfor behov for at vi i klagesaksavgjørelsen vurderer hvordan avvikling skal skje.

Virksomheten gir særlig luktplager til omgivelsene i de varmere månedene. Vi vurderer videre at det er rimelig at virksomheten gis noe tid til å områ seg, for eksempel til å finne ny lokalitet, eller at de ansatte finner nytt arbeid.

På bakgrunn av dette finner Miljødirektoratet det rimelig å gi bedriften noe tid før virksomheten skal være avviklet. Dette gir også naboer og andre berørte forutsigbarhet med tanke på når virksomheten opphører og luktplagene går bort.

Vi gjør derfor om Statsforvalterens vedtak, men anerkjenner at det må gis tid til avvikling, noe som leder til at virksomheten kan drive frem til 1. juni 2025.

Konklusjon

Miljødirektoratet gjør om Statsforvalteren i Rogaland sitt vedtak om tillatelse til Miljøfôr Norge AS Karmøy. Bedriften gis ikke en tidsbegrenset tillatelse etter forurensningsloven § 11 til produksjon av biosubstrat.

Virksomhetens tillatelse endres til tidsbegrenset, slik at virksomheten kan finne sted frem til 1. juni 2025 på samme vilkår som i dagens tillatelse.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Anne-Marie Vikla
avdelingsdirektør

Jone Rivrud Rygg
seksjonsleder

Mottakere:

Rune Pettersen
Miljøfor Norge AS avd Avaldsnes
Statsforvalteren i Rogaland
Karmøy kommune